

Om den ny indsatte Regel i § 357, 2det Stykke, 2det Punktum, er oven for (alm. Bemærkn. ved 4de Afsnit ad 10) gjort fornøden Bemærkning.

§ 359.

Adgangen til Udlæg i ikke forfalden Løn vil i Almindelighed være afskaaren ved den i § 357, 3die Stykke, givne Regel om visse gensidige bebyrdende Kontrakter. Imidlertid kan det med Hensyn til de Lønninger, der ere tillagte Indhavere af Embeder og andre offentlige Stillinger, være tvivlsomt, om saadanne kunne betragtes som Led i et almindeligt, gensidig bebyrdende Kontraktforhold, og der er derfor i nærværende Paragraf givet en udtrykkelig Regel, hvorefter saadanne Lønninger lige saavel som anden Løn for personligt Arbejde ere undtagne fra Udlæg, saa længe de ikke ere forfaldne.

§ 360.

De under Nr. 2—4 anførte Undtagelser findes ikke i den gældende Ret, men ere med en enkelt Udvidelse optagne efter det tidligere Forslag. Undtagelsen under Nr. 6 er optagen efter Sølovens §§ 69 og 76.

Kapitel XXXII.

Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme.

Af Reglerne i dette Kapitel, der for en stor Del ere stemmende med den gældende Ret, skulle kun følgende særlig fremhæves:

I § 362 er der givet Fogden Beføjelse til, hvor Omstændighederne tale derfor, at lade Eksekutionsforretningen begynde andet Steds end paa Domfældtes Bopæl. Da denne Regel selvfølgelig ikke bør benyttes til at holde Rekviritus i Uvidenhed om Eksekutionens Foretagelse, vil Fogden efter Omstændighederne kunne have Anledning til at gøre sin Medvirkning til denne Afgivelse fra Hovedreglen afhængig af, at Rekvirenten underretter Rekviritus om Forretningens Foretagelse saa betids, at Rekviritus kan møde under samme; især gælder dette, naar Forretningen ønskes foretaget paa et Sted, hvor man hverken kan gøre Regning paa at træffe Rekviritus selv eller nogen af de i § 363, 2det Stykke, nævnte Personer.

I § 363 er det gjort Fogden til Pligt naar Rekviritus ikke træffes til Stede, at opfordre en af dem, der staa i et af flere, nærmere angivne Forhold til Rekviritus, til at varetage dennes Tarv under Forretningen.

Proceduren for Fogedretten skal ligesom den øvrige Procedure i den reformerede Proces være mundtlig (§ 370). Der bliver derfor ikke Tale om nogen selvstændig Ret for Parterne til at diktere til Protokollen saa lidt som om nogen Fremlæggelse af Indlæg. Domfældte eller Trediemand fremsætter mundtlig sine Indsigelser, og Domhaveren svarer derpaa yderligere Ordveksling beror paa Fogdens Tilladelse. De nedlagte Paastande skulle protokolleres ordret, det øvrige kun „efter dets væsentlige Indhold“. Hvad der i saa Henseende skal anses som væsentlig, bestemmer Fogden (§ 371). Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn eller personlig Afhørelse af Parterne finder kun Sted, naar Fogden mener undtagelsesvis at burde tilstede det (§ 370). Paa den anden Side er der under Paaanke af eller Kæremaal over for Fogedforretninger fri Adgang til at fremføre ny Paastande, faktiske Anbringender og Beviser (jfr. Kap. XXXVII).

Trediemands Stilling over for en Eksekutionsforretning er den samme som efter gældende Ret, idet han enten kan gøre sig til Part under denne — i hvilket Fald han bliver bunden ved den med Hensyn til hans Indsigelse afsagte Kendelse, indtil denne omstødes af højere Ret, — eller han kan holde sig borte fra Forretningen og derefter gøre sin Ret gældende enten ved Appel af denne eller i første Instans.

Med Hensyn til Fogdens Vejledningspligt skal bemærkes, at Reglen desangående i § 370, 3die Stykke, er affattet saaledes, at den ogsaa omfatter Sager, der kun i Kraft af Parternes Vedtagelse ere komne til at henhøre under Underret.

Om Besiddelsen af udlagt Gods give §§ 375 og 376 nogle Bestemmelser, der i hvert Fald ikke udtrykkelig ere hjemlede i den gældende Ret. I § 377 er det hidtil omstridte Spørgsmaal, hvor vidt den, der gør Udlæg i et Gælds-brey, behøver ikke blot at give Gælds-brevet Paategning om Udlæget, men ogsaa at give Debitor efter Gælds-brevet Underretning om Udlæget, afgjort derhen, at saadan Underretning ikke er nødvendig for at afværge, at Debitor friger sig ved at betale Gælden eller Afdrag derpaa til Rekviritus, men vel for at afværge Rentebetaling til denne.